

चिकित्साकारवधर्माकाश-
दुरालभापर्वतमेदपथाः ।
निग्नन्ति पीता मधुनाभ्ररीच
संप्राप्तद्वोरपि म्रजलक्ष्मम् ॥”

इति चिकित्साकादि ॥ २०० ॥

“कषायोऽतिवलाभलसाधितोऽशेषलक्ष्मजित् ॥”

इति अतिवलाकषायः ॥ २०१ ॥

इति म्रजलक्ष्माधिकारः ॥ * ॥

अथ म्रजाघाते ।

“म्रजाघातान् यथादोषं म्रजलक्ष्महरेऽर्जयेत् ।

पिवेच्छिलाजनुकार्यं गणे वीरतरादिके ॥”

इति शिलाजनुयुक्तवीरतरादिकायः ॥ २०२ ॥

“रसं दुरालभाया वा कषायं वासकस्य वा ॥”

इति दुरालभासवासकषायौ ॥ २०३ ॥

इति म्रजाघाताधिकारः ॥ * ॥

अथाभ्रम्याम् ।

“वरुणस्य त्वचं श्रेष्ठां शुष्णीमोक्षुरसंयुताम् ।

यवचारगुडं दत्त्वा काथयित्वा पिवेद्विताम् ॥

अभ्ररीं वातजां हन्ति चिरकालाबुधन्विनीम् ॥”

इति वरुणत्वगादि ॥ २०४ ॥

“वीरतरः सहचरौ दर्भो वृषादनौ नलः ।

गुग्गा काशकुशावभ्रमेदमोरटटुण्डकाः ॥

कुण्डकोऽथ वशिरो वसुकः सामिमन्थकः ।

इन्दीवरी श्वदंष्ट्रा च तथा कापोतवत्तकः ॥

वीरतरादिरिवैव गण्यो वातविकारशुत् ।

अभ्ररीशर्कराम्रजलक्ष्माघातवृणापहः ॥”

इति वीरतरादिगणकायः ॥ २०५ ॥

“शुष्णसामिमन्थपाषाणशिशुवरुणगोक्षुरैः ।

अभयारवधफलेः काथं कुण्याद्विचक्षणैः ॥

रामतक्षारलवणचूर्णं दत्त्वा पिवेन्नरः ।

अभ्ररीम्रजलक्ष्मं पाचनं दीपनं परम् ॥

हन्त्यात् कोष्ठश्रितं वातं कटूखगुदमेदुगम् ॥”

इति शुष्णगादि ॥ २०६ ॥

“वरुणत्वक्कषायान् पीतान् गुडसंयुतम् ।

अभ्ररीं पातयत्वा युस्तिशूलविनाशनम् ॥”

इति वरुणकायः ॥ २०७ ॥

“पिवेद्वरुणमूलत्वक्काथं तत्कल्कसंयुतम् ॥”

इति वरुणकल्कयुक्तवरुणत्वक्कषायः ॥ २०८ ॥

“काथश्च शिशुमूलोऽथ कटुघ्नोऽभ्ररिचातनः ॥”

इति शिशुकायः ॥ २०९ ॥

“नागरवरुणकगोक्षुरपाषाणभित्तुकापोतवत्तकः

काथः ।

गुडयावशूकमिश्रः पीतो हन्त्यभ्ररीसुयाम् ॥”

इति नागरादि ॥ २१० ॥

“वरुणत्वक्शिलाभेदशुष्णीमोक्षुरकैः कृतः ।

कषायः चारसंयुक्तः शर्कराश्च भिनत्तापि ॥”

इति वरुणत्वगादि ॥ २११ ॥

“श्वदंष्ट्रे रक्तपत्राणि नागरं वरुणत्वचम् ।

एतत्तुकाथवरं प्रातः पिवेदभ्ररिभेदनम् ॥”

इति श्वदंष्ट्रादि ॥ २१२ ॥

“एलोपकुल्यामधुकाशमेद-

कौन्तीश्वदंष्ट्राद्वहकोरवकैः ।

काथं पिवेदभ्रजनुप्रगाढं

सशर्करैः साभ्ररिम्रजलक्ष्मैः ॥”

इति एलादि ॥ २१३ ॥

“शुक्राभ्रम्यान् सामान्यो विधिरभ्ररिनाशनः ॥”

इत्यभ्ररीशर्कराधिकारः ॥ * ॥

अथ मेहे ।

“दूर्वाकशेरूपतीककुम्भीकभ्रवशैवलम् ।

जले निःकथितं पीतं शुक्रमेहहरं परम् ॥”

इति दूर्वादि ॥ २१४ ॥

“त्रिफलारवधनाकाकषायो मधुना युतः ।

पीतो निहन्ति फेनास्यं प्रमेहं नियतं वृणाम् ॥”

इति त्रिफलादि ॥ २१५ ॥

“लोभाभयाकटफलमुस्तकानां

विडङ्गपाठाङ्गनधन्वनानाम् ।

कदम्बशालार्जुनदीप्यकानां

विडङ्गदार्वाधवश्लकानाम् ॥

चत्वार एते मधुना कषायाः

कफप्रमेहेषु निषेवणीयाः ॥

अश्वत्थाचतुरङ्गुल्या न्यग्रोधदेः फलत्रयात् ।

सज्जिह्वरक्तसाराश्च काथाः पक्ष समान्विताः ॥

नीलहारिद्रसुक्ताख्यानं चारमाश्लिष्टसाङ्गयान् ।

मेहान् हन्तुः क्रमादेते सचौद्रो रक्तमेह-

जित् ॥

काथः खर्जूरकाश्रयतिन्दुकास्यगन्धताकृतः ॥”

इति खर्जूरदि ॥ २१६ ॥

“लोभाङ्गुलीश्रीरकुचन्दनानाम् ॥ २१७

अरिष्टसैयामलकाभयानाम् ॥ २१८ ।

घात्रार्जुनारिष्टकवत्सकानां ॥ २१९

नीलौतुपलेलातिनिशार्जुनानाम् ॥ २२० ॥

चत्वार एते विहिताः कषायाः

पित्तप्रमेहे मधुसंयुक्ताः ॥”

इति कषायचतुष्टयम् ॥ २२१ ॥

“क्षिमावहिकषायेण पाठाकटजरामठम् ।

तिक्तां कुष्ठश्च सचूर्णं सर्पिर्महे पिवेन्नरः ॥”

इति क्षिमावहिकषायः ॥ २२२ ॥

“कदरखदिरपूगकाथं चौद्राङ्गये पिवेत् ॥”

इति कदरादि ॥ २२३ ॥

“अभिमन्थकषायान् वसामेहे प्रयोजयेत् ॥”

इति अभिमन्थकषायः ॥ २२४ ॥

“पाठाश्रीरिषट्पक्षसुब्बाः किंशुकतिन्दुकौ ।

कपित्थानां भिषक् काथं हस्तिमेहे प्रयोजयेत् ॥”

इति पाठादि ॥ २२५ ॥

“कषायस्त्रिफलादारुसुस्तकैरथवा कृतः ॥”

इति त्रिफलादि ॥ २२६ ॥

“फलत्रिकं दारु निशां विशालां

मुस्तश्च निष्काथ्य निशांशकल्कम् ।

पिवेत् कषायं मधुसंयुक्तं

सर्वप्रमेहेषु ससत्त्वितेषु ॥”

इति फलत्रिकादि ॥ २२७ ॥

“कटुकटैरीमधुकात्रिफलाचित्रकैः समैः ।

सिद्धः कषायः पातयः प्रमेहाणां विनोत्थितः ॥”

इति कटुकटैर्यादि ॥ २२८ ॥

“त्रिफलादारुदार्वाङ्गकाथः चौद्रेण मेहहा ॥

इति त्रिफलादि ॥ २२९ ॥

“कुटजासनदार्वाङ्गफलत्रयभवोऽथवा ॥”

इति कुटजादि ॥ २३० ॥

इति प्रमेहाधिकारः ॥ * ॥

अथोदरे ।

“पयसा सज्जितकल्केनोसूक्कश्वतेन वा ।

सप्तलाचायमाणाभ्यां श्वतेनारग्वधेन वा ॥”

इति चिहृत्कल्कयुक्तारग्वधकाथैरुदकाथौ ॥

२३१ ॥

“सन्निपातोदरे सर्वोऽथोक्तां कारयेत् क्रियाम् ।

पीतः श्लेहोदरं हन्त्यात् पिप्पलीमरिचान्वितः ॥

अश्वमेतसंसंयुक्तः शिशुकाथः सर्वैश्वरः ॥”

इति शिशुकाथः ॥ २३२ ॥

“दशमूलदारुनागरश्चिन्मरुहापुनर्नवाकाथः ।

जयति जलोदरशोथश्लीपदगलगडवात-

रोगांश्च ॥”

इति दशमूलादि ॥ २३३ ॥

“हरीतकीनागरदेवदारु

पुनर्नवाच्छिन्नरुहाकषायः ।

गगुलुर्मुच्युतश्च पयः

सौधोदराणां प्रवरः प्रयोगः ॥”

इति हरीतकीनादि ॥ २३४ ॥

“एरुखतैलं दशमूलमिश्रं

गोमूत्रयुक्तस्त्रिफलारसो वा ।

निहन्ति वातोदरशोथशूलं

काथः सन्धो दशमूलजश्च ॥”

इति एरुखतैलेन गोमूत्रेण वा युक्ता दशमूली ॥

२३५ ॥

“पुनर्नवानिम्बपटोलशुष्णी-

तिक्तामृतादार्वाभयाकषायः ।

सर्वाङ्गशोथोदरकाशमूल-

न्यासान्वितं पाण्डुगदं निहन्ति ॥”

इति पुनर्नवाकम् ॥ २३६ ॥

“पुनर्नवादार्वाभयागुडूर्ध्वं

पिवेत् सन्ध्यां महिषाक्षयुक्ताम् ।

लग्नीशोथोदरपाण्डुरोग-

शौल्यप्रसेकोर्ध्वकफामयेषु ॥”

इति पुनर्नवाचतुष्कम् ॥ २३७ ॥

इति उदराधिकारः ॥ * ॥

अथ शोथे ।

“शुष्णीपुनर्नवैरुषपक्षमूलश्वतं जलम् ।

वातिकेऽथयथौ शस्तं पाणाहारपरिग्रहे ॥”

इति शुष्णगादि ॥ २३८ ॥

“दशमूलं सर्वथा च शस्तं वाति विशेषतः ॥”

इति दशमूलम् ॥ २३९ ॥

“क्षीराशनः पित्तघतेऽथ शोथे

चिहृदुशुद्धौत्रिफलाकषायम् ।

पिवेन्नवां मूत्रविमिश्रितं वा

फलत्रिकाचूर्णमथाचमाचम् ॥”

इति चिहृतादि ॥ २४० ॥

“अभया दारु मधुकं तिक्ता दन्ती सपिप्पली ।